

fundet mig i, at de ere blevne optagne, og det kan jo i hvert Fald ikke siges at gøre nogen Skade. I sidste Stykke i § 2 er der kommen en ny Bestemmelse ind, idet andre Dyr end Husdyr, der angribes af ondartede smittsomme Sygdomme, ogsaa kunne blive undergivne Eftersyn. Her er f. Eks. tænkt paa Wildt, og ganske særlig har Opmærksomheden været henvendt paa vilde Dyr, der holdes f. Eks. i Zoologisk Have, hvor der ogsaa har været Epidemier, og det kan være uønskeligt, at man i visse Tilfælde har en saadan, noget videre gaaende Bestemmelse. — I § 3 er der kommen en Bestemmelse ind om, at intet til Besætningen hørende Dyr, der kan angribes af Sygdommen, maa føres bort, for saa vidt et Husdyr er blevet angrebet af en af de i § 2 nævnte smittsomme Sygdomme, en Bestemmelse, som vist maa anses for heldig. — I § 4 er der kun foretaget en enkelt Forandring, en saakaldet Redaktionsændring, idet der i 4de Linie staar, at Dyrlægen skal „sørge for“, medens der før stod „foranledige“. Jeg nævner kun dette, fordi jeg vil tage et almindeligt Forbehold over for forskellige saakaldte Redaktionsændringer, der ere indsatte i Folketinget, og deriblandt ogsaa denne. Det vil jo let tænkes, at „foranledige“ og „sørge for“ blive i den Forbindelse, hvortil Ordene her bruges, noget forskellige. Naar Dyrlægen skal „foranledige“ Afsondringen, er det ikke noget, han skal foretage selv, men naar han skal „sørge for“ den, kan vedkommende sige: Vær saa god, se saa selv, at saa den iværksæt. Saaledes er der vedtaget flere Ændringer, som ikke ere uden Betydning; med disse vil der dog blive Anledning til nærmere at beskæftige sig, i alt Fald for Ministeren eller et eventuelt Udvalg. — Saa har jeg ingen Bemærkninger at gøre, før jeg kommer til § 6; i § 6, andet Stykke, er der kommet en Bestemmelse ind om, at naar Sygdommen „er Svineidieritis, kan Indenrigsministeren forbyde, at Besætningen forges ved Tilleg“, ogsaa en Bestemmelse, som jeg anser for hensigtsmæssig og god. — Endvidere er der udgaaet et Stykke af Paragraffen, som er blevet overflødig paa Grund af Bestemmelser, der ere indsatte andet Steds, men til Paragraffen er der søjet et nyt sidste Stykke, hvor der tages Bestemmelse om, at der i visse Tilfælde kan udstedes „Forbud imod, at der fra Mejerier eller Mælkehøndeler udleveres Mælk, Kærnemælk eller Valle, medmindre det udleverede har været underkastet Opvarmning til mindst 70°“. Jeg skal i den Anledning bemærke, at jeg havde ønsket denne Bestemmelse noget omformet, noget udvidet, saaledes at det ikke

blev denne bestemte Forholdsregel, der skulde træffes, men saaledes at det overlodes Ministeren efter Forhandling i hvert Fald med de veterincære Myndigheder ogsaa at lade andre Metoder anvende, for saa vidt det senere skulde vise sig at være hensigtsmæssigt. Det er et Spørgsmaal, jeg ogsaa vil tillade mig at bringe paa Bane her, naar man kommer til Forhandling om Lovforslagets Enkeltheder. — I § 8, andet Stykke, er der gjort en meget væsentlig Forandring, idet der staar nu, at „de Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af nogen Sygdom, som efter § 2 er undergiven eller kan blive inddraget under det offentlige særlige Forsorg, kunne af Indenrigsministeren paabydes dræbte“. Forholdet har tidligere været det, at det var kun for nogle bestemte, meget farlige Sygdomme, at man havde givet Ministeren denne Ret til Nedslagning af Dyr. Efter den nuværende Affattelse, som er indkommen i Folketinget, og som jeg jo kan finde mig i, skøndt jeg ikke har krævet den, bliver Bestemmelsen den, at Indenrigsministeren ved enhver ondartet, smittsom Sygdom kan anordne Nedslagning og ikke blot det, men for saa vidt Ministeren senere skulde gøre Brug af den Myndighed, som er overdraget ham til at indbefatte ny Sygdomme eller nu ukendte Sygdomme under de ondartede, kommer Nedslagningsretten til at gælde ogsaa for disse Sygdomme. Det er altsaa en meget vigtig og væsentlig Ændring, man har lagt i Ministerens Haand her. — I samme Paragrafs fjerde Stykke var tidligere en Bestemmelse om, at Ejeren af en snivebærgt Hestebesætning kunde forlange Nedslagning efter 5 Ugers Forløb. Nu er der sat 4 Ugers Forløb, men tillige er indkommen en Bestemmelse om, at det offentlige i den Henseende er berettiget til at underkaste Dyret en Malleinprøve. Det er en ny Prøve, som er kommen op i den senere Tid, og som har vist sig fuldstændig, en Prøve, hvorefter man med Sikkerhed kan stille Diagnosen for Svineidieritis, og lykkes det at gennemføre dette, viser det sig i Fremtiden, at man virkelig kan komme til et sikkert Resultat i den Retning, vil det være et stort Fremstridt for Veterincærvideenskaben lige over for denne bestemte Sygdom. — Endelig findes der i Slutningen af § 8 Bestemmelse om, hvorledes Erstatning skal gives for de Dyr, der blive nedslagne. Bestemmelsen i den nugældende Lov er, at for Heste erstattes indtil Halvdelen, for andre Dyr $\frac{2}{3}$. Lovforslaget, som det forelaa fra Regeringens Side, og ogsaa som det var